

**Νέος Μάης, νέος Μάε,
καλλιστέφανος γιά μ'αές.**

Μαίε μου χρυσομάλλη
ήλθες κι'ό Δευτέρης πάλι
αϊσιόδοξος μ'ας ψάλλει
χίλια δηò καλά.

Κι'άνεβαίνουνε τὰ φόντα
μὲ Δευτέρη κυβερνῶντα,
ποῦ τοῦ λὲν σὰν τὴν Τζοκόντα
πῶς χαμογελά.

Μέσα σ'τὴ Μακεδονία
φέστα τοῦγινε σπανία,
κι'ὄλ' ἡ νέα κειωνία
'χάρηκε γι'αυτή.

'Δὲς αὐτὸν κι'αὐτὸν τὸν φίλο
πῶς τοῦ δίνει μ'ἕνα ζῆλο
τριαντάφυλλο μὲ φύλλο
καὶ χειροκροτεῖ.

Κι'ἔτρεξαν φυλαῖς καὶ γένη
νά ρωτήσουν τί θὰ γένη,
ντόπιε τοῦλεγαν καὶ ξένοι
'στὸ καθέν'αὐτί.

'Στῶν φυλῶν τὸν κυκεῶνα
δὲν τοῦ φθάνουν δύο μόνα,
'στὸν Ραββίνο κλίνει τὸνα,
τἄλλο 'στὸν Μουφτί.

Νέος Μάης ξημερώνει
καὶ μὲ ρόδα δρόμους στρώνει,
κι'ό Δευτέρης καμαρώνει
καὶ ροδοστολίζεται.

Καὶ μ'αὐτὸν ὅποιος τὰ βάλει
καὶ χωρὶς τὸν Πεντοζέλι
ἔχει σάλους 'στὸ κεφάλι
καὶ παντοζαλλίζεται.

Μαίε μου χρυσοκόμη
ήλθες χθὲς προχθὲς ἀκόμη,
καὶ γιὰ σένα πάλι κῶμοι
γίνονται τρελλοί.

Μὲ τοῦ Μάη τὰ σαντούρια
καὶ τὰ τροφαντὰ τὰ γγούρια

Ξοναρχίζει σὰν καινούρια
κι'ἡ παλιά Βουλὴ.

Δὲν μυκάται τρικομμία,
νέα τάξις κι'ἔθνομμία
δύχως συνδρομὴ καμμία
ξένου βοηθοῦ.

'Όλα μ'ας πηγαίνουν ἴσα
καὶ μὲ στέφανα περίσσια
μ'ας προσμένουν τὰ Πατήσια
κι'ἡ Κολοκυθοῦ.

Δὲν μ'ας τρέει πιά σαράκι,
μόνο μὲς'ἀπὸ τὴ Θράκη
πᾶνε κι'έρχονται μὲ ράκη
πλήθη θεονήσιτικα.

Κι'ἡ Μακεδονία ρέθει
καὶ φομὴ γι'αὐτὰ γυροεῖς,
ὁ δὲ Κλέαρχος χοροεῖς
μὲ Μακεδονιστικά.

Χωριστὸ καθεὶς στεφάνι
ἀπὸ σκόρδα τῶρ'ἄς κἀνὴ
μὴ κανένας μ'ας βασκάνη
μὲσα'στὴς χαράς.

Κι'ἀπὸ σπήτικα καὶ παλάτια
καὶ τροπατικὸν σκαλοπατία
ὠθεῖρα'στὸν ἐχθρῶν τὰ μάτια
'πέστε τρεῖς φορὰς.

Καὶ καμῆσαις ποικιλίας,
μ'ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τοῦ Δουμπιέ κι' Ἀβραμοπούλου ξακουσμένα παγωτά,
μ'ας ἔσταλανε κι' ἔφετος 'στὴ γιορτὴ μ'ας ἀπ'αὐτά,
κι' ἔδρυσάθησαν τὰ χεῖλη τὰ θερμὰ τοῦ Φασουλῆ...
ἔθεν πάλι σὰν καὶ πέρου τοῦς εὐχαριστῶ πολὺ.

Εἰς τὸ Ζάππειον ἐκεῖ
'Εκθεσαὶς Πολεμικὴ
τοῦ ζωγράφου Στρατηγοῦ,
καλλιτέχνου θερμοῦροῦ.